

JOCS FLORALS
2023

**Relats guanyadors
"Segones oportunitats"**

Les segones oportunitats

Era un matí de tardor. A trenc d'alba, la Clara caminava sola per un sender que travessava una fageda. No s'havia creuat amb ningú. Regnava el silenci només esquinçat per la sonsònia dels seus passos que feien crepitar la fullaraca seca que entapissava l'estret camí, i de tant en tant la remor de petites bestioles que es movien dins del bosc. La noia agraiïa els raigs de sol de l'albada que s'escolaven a través del brancatge dels arbres que exhibien ufanosament les diferents tonalitats de color marró del fullam que encara es resistia a deixar la llar. Amb una sensació de llibertat, feliç i engrescada per l'excursió, va arribar a una esplanada, on hi havia una petita ermita d'estil romànic. Estava tancada, però, al passar pel costat, va sentir un soroll que provenia de l'interior. S'apropà a l'entrada, i gairebé encastant el rostre al portal de fusta massissa, a través d'una petita escletxa, li va semblar copsar una figura humana que es movia en la penombra. De sobte, escoltà el xerric d'unes claus que giravoltaven dins del pany, i el grinyol d'un passador de ferro. S'obrí la porta de l'esglesiola, i en va sortir un home d'una seixantena d'anys, de mitja alçada, rostre bonhomiós, cabell rinxolat blanc amb una clariana a la coroneta. La Clara restà astorada.

—Pare, ¿ què las aquí, si ja no ets entre nosaltres? —. El pare li somrigué; s'hi acostà; la va abraçar; i li digué a cau d'orella:

—Clara, jo us estimo i sempre seré amb vosaltres. Estic aquí per encoratjar-te. Ets una dona valenta. Tens una segona oportunitat. Veuràs que tot et sortirà bé. Ara t'he de deixar.—La noia sentí una gran pau interior. El pare es girà; entrà a l'ermita, i tancà la porta amb un soroll estrepitós que va mig desvetllar la Clara. Aleshores, la noia encara endormiscada, va escoltar en to baix:

—Doctora, la pacient s'està despertant.

—Sí, aixè sembla. Els efectes de l'anestèsia estan desapareixent. Deixem-la una estona més, fins que estigui del tot desperta, i llavors li donarem la bona notícia.

Jordi Coma

Segundas oportunidades

**Tu vida transcurre cada día
Pero nada se compara a como era antes
Y te repites con palabras disonantes
Qué fue lo que sucedió mientras dormía**

**Aprender a vivir y a convivir
Con esta segunda oportunidad
No es sólo un tema de voluntad
Sino de no olvidar de sonreír**

**Recordando a tus padres
Vas forjando tu camino
Y aunque puede ser corto no escatimo
En besarte y abrazarte más que antes**

Álvaro Chalar

